

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 604. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868835280/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Docent kunde Bauer ikke være. Det nyttede ikke, at den hegelske Teolog Marheineke i Berlin uforfærdet erklærede, ogsaa han ønskede, Bruno Bauer maatte træde tilbage som Privatdocent, men kun fordi en saa fremragende Kritiker, en Mand af saa omfattende filosofisk Dannelse burde forfremmes til en indflydelsesrig Post. Bauers Skæbne var afgjort. — Studenterne i Halle havde indgivet et Andragende om, at David Strauss maatte kaldes dertil som Professor. De modtog til Svar en Irettesættelse, og de tre iblandt dem, der først havde underskrevet Ansøgningen, blev bortviste fra Universitetet. — Endelig hændte det, at da Gans var død, kaldtes Reaktionens bekendte Jurist Stahl, Forfatter til *Umkehr der Wissenschaft (Videnskabens Omvendelse)* i hans Sted til Berlin. Regeringen havde den Ydmygelse, at han under sit første Foredrag blev trommet ud af Salen af Studenternes Fødder.

Saa udkom i Sommeren 1841 nede i Schweiz en lille Bog, *Gedichte eines Lebendigen (En Levendes Sange)*. Man læste i den mangen forbausende Strofe, saaledes denne:

Op af Jord hvert Kors I rive!
 Alle skal til Sværd de blive!
 De skal svinges Gud til Ære.
 Slip nu Vers og Digterjamren,
 men læg Jernet under Hamren,
 Jernet skal vor Frelser være.

Og et andet Steds:

Brus, o Gud!, med Stormens Aande gennem denne føle Stilhed!
 Giv et Friheds-Sørgespil for denne Slaveriets Mildhed!
 Lad dog Hjertet atter banke i den kolde Verdens Bryst,
 Væk en Helt og væk en Hævner! Jorden af dens Slevhed ryst!

Samlingen indledes med en poetisk Udfordring *An den Verstorbene (Til den Døde)* rettet mod Fyrst Pückler, der havde skrevet under dette Navn. Han var opfattet som Talsmand for den slappe Fornøjelsessyge, der søgte Adspredelse paa lange Rejser. Uretfærdigt var Angrebet, men hvor det klang!

Den anonyme Forfatter, hvis Navn hurtigt blev bekendt, var den 24-aarige Georg Herwegh, (født 1817 i Würtemberg), forhenværende Elev af det bekendte Tübinger-Stift, der paa Grund af en Strid, han under Aftjeningen af sin Værnepligt havde havt